

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: צפוני	שם פרטי: נעמי
-----------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: שטרן		בלועזית Shtern	
שם פרטי איתו נולדתי: נעמי		בלועזית Naomi	
עיר לידה: ורז'דן		בלועזית varazdin	
שם פרטי ושם משפחה של האב: יוסף		שם פרטי ושם נעורים של האם: נטליה שוורץ	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: זגרב		בלועזית	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: 8 שנים (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: תלמידה (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: פרובינציה של זגרב (שם העיר או האזור ושם הארץ)		חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: הגיעה לארץ בשנת 43,		תאריך השחרור: 1943	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי		שנת עליה: 1943	
		במידה ועלית באניה, ציין את שמה	

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים נא לכתוב בגוף ראשון

היינו משפחה ענייה עם שישה ילדים שכולם נולדו בעיר ורזדין. כשהייתי בגיל 3 עברנו לזגרב. אמא הייתה עקרת בית ואבא היה סוחר. אמא ילדה לפניי חמישה ילדים בשש שנים ואני נולדתי אחרי 12 שנה להיות בת זקונים במשפחה. הייתה לי ילדות מאושרת, למדתי בבית הספר שמונה שנים. היו אז לומדים ארבע כיתות בבית ספר עממי ועוד שמונה כיתות בגימנסיה, אני הספקתי רק ארבע בגימנסיה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

בתאריך 10.4.1941 הגרמנים נכנסו לזגרב. אחרי כניסתם בתי הספר סרבו לקבל יהודים. חברה של אמא הייתה נזירה מורה, ולמרות שאמא ביקשה ממנה שתקבל אותי ללימודים- היא סירבה. האח הבכור שלי היה בן 31 והיה קומוניסט. מייד עם כניסת הגרמנים אסרו אותו וביוני באותה שנה הרגו אותו. עם תחילת המלחמה אסור היה ליהודים לגור בחלקים הצפוניים של יוגוסלביה ולכן עברנו לפרובינציה. לאחותי היו בן ובת והם ברחו להונגריה וככה נשארו בחיים. אח נוסף היה פרמקולוג בכיר באוניברסיטה והוא עבד על פיתוח תרופות. בזמן המלחמה הוא עבד בבית חרושת של תרופות לבקשת היוגוסלבים, למרות שהיו מעט מאוד יהודים שנשארו בביתם באותה תקופה אבל הוא הצליח להישאר בחיים. בשנת 1949 הוא עבר לסרייבו והקים פקולטה לפרמקולוגיה. הוא היה נשוי לאישה קתולית והבן שלו התחתן עם מוסלמית. הוא נפטר מסרטן אחר המלחמה, בשנת 1973. אחות נוספת עלתה לארץ עוד לפניי, לפני המלחמה. אחרי שנסגרו בתי הספר למדתי עם עוד יהודים בקהילה היהודית, היינו שמונה תלמידים בכיתה ואחרי שנה נסגר גם בית הספר הזה. כאשר גרנו בפרובינציה חליתי בדיזנטריה. בזמן שהייתי בבית החולים תפסו את אימי ואת סבתי ואחת האחיות, ואחי הצליח לחלץ אותנו. לאחי היה חבר שהיה נשוי לקרובה של פבליץ'- ראש המדינה- והאמא של החבר הסכימה להסתיר אותי אצלה. נכנסתי למסתור בכל פעם שאספו יהודים.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

ב7.2.43 יצאתי מיוגוסלביה עם הקהילה היהודית שאספה יהודים ונסעתי איתם דרך אירופה. היינו 11 ילדים והובאנו לתחנת רכבת ונסענו להונגריה. היו לנו תעודות גירוש. עד הגבול ההונגרי ליוותה אותנו אחות של הצלב האדום ומהונגריה נסענו לבוקרשט שם בילינו לילה. את הקרון הפרידו מהרכבת והביאו לנו משהו לאכול. אחר כך נסענו לבולגריה דרך נהר הדנובה עד שעברנו אותו.

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

נא ספרי/י על חייו בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

כל הילדים שהגיעו ארצה במסע הגיעו לשער העמקים. היינו בבית הנוער שלוש שנים. הילדים היו מארצות שונות. בגיל 18 נישאתי ובגיל 19 כבר הייתי אמא לבני הבכור שנפטר ממחלת הפוליו. אחריו נולדו לי שתי בנות בהפרש של שניים עשר שנים. וכיום יש לי שבע נכדים. עבדתי כמבשלת ומטפלת במוסד חינוכי במזרע, עבדתי במועדון חברתי ועבדתי בקומונה של הילדים. לפני 16 שנה בעלי נפטר. אחרי פטירתו התנדבתי בבית חולים הרמב"ם למשך 13 שנה ובכל השנים האלה נשארתי לגור בשער העמקים.

ראיון: טלי וינקלר
שער העמקים, ינואר 2010